

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 23. februar 2017 af Østre Landsrets 10. afdeling
(landsdommerne Anne Thalbitzer, Kristian Korfits Nielsen og Peter Mortensen (kst.)
med nævninger).

10. afd. N nr. S-1485-16:

Anklagemyndigheden

mod

T1

(Født juli 1978)

(advokat Karina Skou, besk.)

Retten på Bornholms dom af 26. maj 2016 (1-236/2016) er anket af T1 med
påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har endeligt påstået domfældelse i overensstemmelse med byrettens
bevisresultat samt skærpe.

F3 har som for byretten nedlagt påstand om, at T1 skal betale erstatning med 27.416,50 kr. og tortgodtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, eller godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3, med 20.000 kr., i alt 47.416,50 kr.

T1 har bestridt erstatningspligten og har for så vidt angår det opgjorte erstatningskrav bestridt pligten til at betale godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 eller 3.

Forklaringer

Personlige oplysninger

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at hans spilleforbrug er på det absolut mindste af, hvad det har været. Han er ikke i behandling for ludomani, men vil gerne på ny i behandling herfor. Han har ikke haft arbejde, siden han blev løsladt fra varetægtsfængslingen.

Det er oplyst, at tiltalte fuldt ud har udført den ved Retten på Bornholms dom af 19. december 2014 pålagte samfundstjeneste.

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 16. november 2015 til den 4. november 2016.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af landsrettens kendelse vedrørende skyldsspørgsmålet fremgår:

”Landsrettens begrundelse og resultat

Samtlige nævninger og dommere udtaler:

Landsretten bemærker, at anklageskriftets forhold 4 og 10 også for så vidt angår den rejste tiltale for databedrageri efter straffelovens § 279 a indeholder en sådan beskrivelse af forholdene, at tiltalte har haft en reel mulighed for at vide, hvad disse tiltaler går ud på, og således har kunnet tilrettelægge sit forsvar forsvarligt. Kravene i retsplejelovens § 834, stk. 2, nr. 4, er derfor opfyldt.

Forhold 4

Efter bevisførelsen må det lægges til grund, at tiltalte i forbindelse med, at han udførte murerarbejde på forurettede F1's hus, fik at vide, hvor nøglen til huset var placeret, og at han i den periode, hvor tyveriet af dankort fandt sted, havde uhindret adgang til huset, hvor pungene med dankort og pinkode befandt sig. Det kan efter bevisførelsen endvidere lægges til grund, at der under ransagning på tiltaltes bopæl blev fundet en sort vinterjakke med pelsbesat hætte svarende til den jakke, som gerningsmanden havde på ved hævning den 25. februar 2015 i pengeautomat .

Herefter og efter bevisførelsen i øvrigt, herunder de lighedstræk, der er mellem tiltalte og gerningsmanden, når det gælder ansigtstræk og gang, tiltræder landsretten, at tiltalte er fundet skyldig i den rejste tiltale i forhold 4 for overtrædelse af straffelovens § 276 og § 279 a.

Forhold 7, 8 og 10

For så vidt angår forhold 10 finder landsretten efter bevisførelsen, herunder navnlig forurettede F3's forklaring, der understøttes af de konstaterede skader på hendes hånd, fundet af tape om hendes hals og på hendes bopæl samt

videoptagelserne af en anden persons anvendelse af hendes dankort samme dag kort tid efter kl. 7, at det kan lægges til grund, at F3 den 13. november 2015 i sit hjem var udsat for et røveri og efterfølgende databedrageri under de i tiltalen beskrevne omstændigheder.

Landsretten finder det af de grunde, der er anført af byretten, godtgjort, at det var tiltalte, der begik røveriet og det efterfølgende databedrageri. Det, der er fremkommet under anken, kan ikke føre til en anden bevisbedømmelse.

Den omstændighed, at tiltalte forud for røveriet – som led i sit professionelle virke – udførte murerarbejde for forurettede F3, indebærer ikke, at tiltalte og forurettede, der i øvrigt ikke kendte hinanden, har haft sådanne forudgående personlige relationer, at røveriet ikke kan anses for et egentligt hjemmerøveri. Røveriet er begået i forurettedes private hjem på et tidspunkt, hvor hun var hjemme, og det må efter bevisførelsen, herunder forklaringen fra F3, lægges til grund, at tiltaltes motiv til røveriet var en klar formodning om, at der var værdier i hendes hjem. Landsretten tiltræder derfor, at der har været tale om et røveri af særlig grov beskaffenhed i form af et egentligt hjemmerøveri.

Tiltalte er derfor skyldig i den rejste tiltale i forhold 10 for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, og § 279 a.

Også efter bevisførelsen for landsretten tiltrædes det af de grunde, der er anført af byretten, at tiltalte er skyldig i de rejste tiltaler i forhold 7 og 8 for overtrædelse af straffelovens § 276.

Efter det ovenfor anførte bevisresultat er tiltalte herefter skyldig i overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, § 276 og § 279 a.

T h i b e s t e m m e s :

Tiltalte T1 findes skyldig i forhold 4 i overtrædelse af straffelovens § 276 og § 279 a, i forhold 7 og 8 i overtrædelse af straffelovens § 276 og i forhold 10 i overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, og § 279 a. ”

Sanktionsspørgsmålet

Der er afgivet 17 stemmer for at tiltræde byrettens strafudmåling, således at straffen fastsættes til fængsel i 5 år.

Der er afgivet 1 stemme for, at straffen forhøjes til fængsel i 6 år.

Der er ved strafudmålingen lagt afgørende vægt på det i forhold 10 begåede egentlige hjemmerøveri.

Flertallet finder, at hjemmerøveriet ikke er af en karakter, der kan begrunde en fravigelse af udgangspunktet for udmålingen af straf for egentlige hjemmerøverier. Flertallet finder

således ikke, at der foreligger omstændigheder, der kan føre til, at straffen formildes eller skærpes i forhold til normalstraffen på 5 års fængsel. De øvrige forhold, som tiltalte i denne sag er dømt for at have begået, og den omstændighed, at tiltalte er tidligere straffet for berigelseskriminalitet, samt at forholdene i denne sag er begået i prøvetiden for tiltaltes seneste dom, kan efter flertallets opfattelse ikke føre til en skærpelse af straffen.

Flertallet bemærker herved, at straffen som anført af byretten skal fastsættes som en fællesstraf, der omfatter Retten på Bornholms dom af 19. december 2014, jf. straffelovens § 67, stk. 1, jf. § 61, stk. 2. Da tiltalte allerede har udført den samfundstjeneste på 50 timer, som han blev pålagt ved dommen, anses straffen efter denne dom på 60 dages fængsel for udstået, jf. straffelovens § 66, stk. 3, eller princippet heri.

Mindretallet finder, at hjemmerøveriet har haft en sådan grovhed, at udgangspunktet for udmålingen af straf for egentlige hjemmerøverier skal fraviges, og straffen skærpes til 6 års fængsel.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Landsretten tiltræder herefter, at straffen, der skal fastsættes efter de af byretten anførte bestemmelser, er fastsat til fængsel i 5 år.

Byrettens konfiskationsbestemmelse tiltrædes.

Erstatning og godtgørelse

De juridiske dommere tiltræder, at T1 skal betale erstatning til F3 med i alt 27.416,50 kr. vedrørende mistede pengebeløb, ødelagte briller, udskiftning af lås samt svie og smerte. Beløbet, der størrelsesmæssigt er accepteret af T1, forrentes som nedenfor bestemt.

De juridiske dommere tiltræder, at der henset til de omstændigheder, hvorunder hjemmerøveriet blev begået, ikke er grundlag for at tilkende F3 tortgodtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 eller godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Retten på Bornholms dom i sagen mod T1 stadfæstes med den ændring, at T1 skal betale procesrente af 12.000 kr. fra den 18. maj 2016 og af 15.416,50 kr. fra den 16. juni 2016.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 02-03-2017

**Jesper Olsen
Kontorfuldmægtig**

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 26. maj 2016

Rettens nr. 1-236/2016

Politiets nr. 2200-76317-00001-15

Anklagemyndigheden
mod

T1

Født juli 1978

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 1. april 2016.

T1 er tiltalt for

1.

tyveri efter straffelovens § 276,

ved mellem den 14. februar 2014 og den 21. februar 2014 fra boligen,
hvortil tiltalte havde adgang i forbindelse med en
håndværkeropgave, at have stjålet en pengekasse, to pas, 200 kr. i kontanter,
40 euro, en møntsamling og et mastercard.

2.

tyveri efter straffelovens § 276,

ved mellem den 8. og 9. november 2014 at være brudt ind i
, som tiltalte havde kendskab til i
forbindelse med en håndværkeropgave, at have stjålet 14.000 kr.

3.

tyveri efter straffelovens § 276,

ved mellem den 26. januar 2015 og den 28. januar 2015 fra boligen,
hvortil tiltalte havde adgang i forbindelse med en
håndværkeropgave, fra en køkkenskuffe, at have stjålet 2.250 kr.

4.

tyveri efter straffelovens § 276 og § 279 a,

ved mellem den 20. februar 2015 og den 26. februar 2015 fra boligen,
hvortil tiltalte havde adgang i forbindelse med en
håndværkeropgave, at have stjålet to dankort, tilhørende F1 og
F2, og have påvirket resultatet af elektronisk

databehandling, idet tiltalte anvendte de stjålne dankort ved brug af rette pinkode til at foretage 4 hævnninger med et sammenlagt udbytte på 14.000 kr. fra pengeautomaterne ved **Bank 1** og **Bank 2**,

5.

tyveri efter straffelovens § 276,

ved mellem den 1. maj 2015 og den 2. maj 2015 på boligen,
at have opbrudt et vindue og stjålet et pengeskab,
indeholdende sølvbestik, smykker, samlemønter, udenlandsk valuta,
personlige papirer samt 61.000 kr. i kontanter.

6.

tyveri efter straffelovens § 276,

ved mellem den 18. august 2015 og den 19. august 2015 fra boligen,
hvortil tiltalte havde adgang i forbindelse med en
håndværkeropgave, at have stjålet 250 euro og 400 kr.

7.

tyveri efter straffelovens § 276,

ved mellem den 7. september 2015 og den 8. september 2015 fra boligen,
hvortil tiltalte havde adgang i forbindelse med en
håndværkeropgave, at have stjålet 2.000 kr. fra **F3's** taske.

8.

tyveri efter straffelovens § 276,

ved mellem den 8. september 2015 til den 10. september 2015 fra boligen,
hvortil tiltalte havde adgang i forbindelse med en
håndværkeropgave, at have stjålet 2.000 kr. fra **F3's** taske.

9.

tyveri efter straffelovens § 276,

ved mellem den 24. september 2015 og den 5. oktober 2015 fra boligen,
hvortil tiltalte havde adgang i forbindelse med en
håndværkeropgave, at have stjålet 300 euro og 2.950 kr.

10.

overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1 og § 279 a,
ved den 13. november 2015 i tidsrummet fra ca. kl. 06.55 til ca. kl. 07.10 på
F3's bopæl, for at skaffe sig en uberettiget
vinding, ved vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold, at have
frataget **F3** hendes dankort og at have påvirket resultatet af
elektronisk databehandling, idet tiltalte bankede på døren, som **F3**
åbnede, hvorefter tiltalte tvang sig ind i huset ved at slå **F3's** arm ind
i døren og holde hende for munden samt beordre hende op i soveværelset,
hvor han bandt hendes hænder sammen og satte tape for hendes mund,
hvorpå tiltalte fratog hende et dankort og efterfølgende med rette pinkode

foretog hævnninger på dankortet til en samlet værdi af 8.000 kr. i hæveautomaterne i Bank 3 og Bank 1

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

T1 har nægtet sig skyldig.

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af 1.000 kr. hos tiltalte, jf. straffelovens § 75, stk. 1.

T1 har påstået frifindelse for påstanden om konfiskation.

F4 (forhold 1) har påstået, at tiltalte skal betale 2.750,00 kr. i erstatning.

F5 (forhold 5) har påstået, at tiltalte skal betale 56.810,00 kr. i erstatning.

F6 (forhold 6) har påstået, at tiltalte skal betale 2.300,00 kr. i erstatning.

F3 (forhold 7, 8 og 10) har påstået, at tiltalte skal betale 27.416,50 kr. i erstatning, herunder 9.310,00 kr. for svie- og smerte, samt 20.000,00 kr. i godtgørelse for tort.

Tiltalte har påstået frifindelse for kravene om erstatning og tort.

Sagens oplysninger

Der har været fremlagt en erklæring af 12. februar 2016 fra Retspatologisk afdeling. Det fremgår af erklæringen blandt andet:

- "A. Gerningsmand, iført mørk jakke med hætte med pelskant, til dankorttyveri, som denne optræder på overvågningskameraer fra Bank 1 den 25-02-2015 kl. 23.33.
- B. Gerningsmand, iført sort hættetrøje, til hjemmerøveri, som denne optræder på overvågningskameraer fra Bank 4 og Bank 1 den 13-11-2015 kl. 07.15.

...

Konklusioner vedrørende navngivne personer drages ud fra den forudsætning, at referencebilledmateriale, angivelse af legemshøjde m.m. vedrørende en person hidrører fra den person, hvis navn og PNR fremgår af tilsendt materiale - eller er oplyst af politiet.

Undersøgelsen viste:

FORHOLD A

Vurdering af sammenfald af identitet mellem gerningsmand og mistænkte blev foretaget ved at sammenholde ansigtstræk, gang og fotogrammetriske højdemål.

Bedømmelse af ansigtstræk

Følgende fandtes helt generelt at tale for sammenfald af identitet (bilag 1):

- Lodret fure over næseroden
- Vandret fure over venstre øjenbryn

Der fandtes ingen ansigtstræk, der talte imod sammenfald af identitet.

Konklusion

Der fandtes enkelte ansigtstræk, der helt generelt talte for sammenfald af identitet.

Bedømmelse af gang

Følgende træk ved gangen fandtes helt generelt at tale for sammenfald af identitet (bilag 2):

- Gangrytme, hvor tyngdepunktet bliver forskudt tydeligt og og ned i lodret retning grundet bøjning (fleksion) af knæet i første halvdel af standfasen.
- Relativ lille udadrotation af foden i standfasen og svingfasen.
- Relativt små sidebøjninger under gang.

Der fandtes ingen træk ved gangen, der talte imod sammenfald af identitet.

Konklusion

Der fandtes enkelte træk ved gangen, der helt generelt talte for sammenfald af identitet.

Der tages forbehold ved analysen, da gerningsmanden går hurtigere end mistænkte.

Fotogrammetrisk opmåling

For at kunne foretage en fotogrammetrisk opmåling, bliver der indledningsvist lavet en 3D-model af områderne hvor henholdsvis gerningsmanden og mistænkte skal opmåles. Bilag 3 viser billederne, der blev brugt til at udfærdige 3D-modellen, som gerningsmanden blev opmålt i, ved **Bank 1**. Til opmåling af mistænkte blev der udarbejdet en tilsvarende model i Politigård.

Dernæst bliver overvågningskameraerne, der skal indgå i 3D-modellen kalibreret med en kalibreringsplade for at tage højde for "linsens krumning" (bilag 4 viser billeder fra det benyttede overvågningskamera ved **Bank 1** med og uden krumning til illustration). Efter der er taget højde for linsens krumning, kan der opmåles med samme præcision i alle områder af billedet. Når billeder fra overvågningskameraet er indarbejdet i modellen, kan der sættes nye målepunkter baseret udelukkende på disse.

Næste trin er at danne et plan i modellen, der er vandret og i

samme niveau som underlaget. På underlagsplanet bliver der dannet et nyt lodret plan (bilag 5) som gerningsmand/mistænkte bliver opmålt i. Gerningsmanden og mistænkte bliver så vidt muligt opmålt i samme positurer og vinkel i forhold til overvågningskameraet, så opmålingerne i måleplanet bliver så sammenlignelige som mulige.

For at estimere nøjagtigheden af modellerne bliver den "tekniske måleusikkerhed" (opmåling af en kendt afstand i måleplanet, som har klart definerede start- og slutpunkter) efterfølgende kvantificeret via en målestok.

Det ses af bilag 6, at måleusikkerheden i modellen ved Bank 1 er under 2 cm/mindre end 1 % af den opmålte længde (kontrolopmåling A). Ved politigården er usikkerheden op til 3 cm/under 2% af den opmålte længde (bilag 7). Det ses, at måleusikkerheden er størst i situationen, hvor målestokken er placeret længst væk fra kameraet (kontrolopmåling C). Derfor blev det tilstræbt at opmåle mistænkte i positioner med ca. samme afstand til kameraet som kontrolopmåling B.

Gerningsmandens hætte- og skulderhøjder blev opmålt i fire situationer (opmåling 1-4, Bilag 8-9) og sammenlignet med 5 opmålinger af mistænkte (opmåling 5-9, Bilag 10-12).

De fundne mål er sammenlignet i Bilag 13. Forskning ved Retsantropologisk Enhed har vist, at målene for klart definerede punkter som legemshøjde ved optimale forhold typisk er behæftet med en usikkerhed på +/- 1 cm mens skulderhøjden er behæftet med en usikkerhed på +/- 2 cm Disse sikkerheder er angivet med stiplede linjer.

Det ses at gerningsmandens og mistænkes mål ligger inden for samme interval.

Udover forskelle i positur bidrager forskelle i hovedbeklædning og sko samt ujævnheder ved underlagene generelt til usikkerhederne.

Konklusion

Gerningsmand og mistænkte kan have overensstemmende højdemål.

Gerningsmandens højde til isse anslås til at være ca. 175-186 i oprejst stilling uden sko målt med højdemåler (statiometer). Dette højdeinterval vil stemme overens med omkring 56 % af den danske mandlige arbejdsstyrke. 1).

{1)Beregnet på baggrund af en undersøgelse fra Arbejdsmiljøinstituttet udgivet i 1999 med forfatter K. Hansen: Kroppsmål for danske arbejdstagere; Antropometriske mål på 467 danske arbejdstagere (AMI-rapport nr. 48). I denne rapport indgik 236 mænd.}

FORHOLD B

Vurdering af sammenfald af identitet mellem gerningsmand og mistænkte blev foretaget ved at sammenholde gang og fotogrammetriske højdemål.

Bedømmelse af gang

Følgende træk ved gangen fandtes helt generelt at tale for sammenfald af identitet:

- Gangrytme, hvor tyngdepunktet bliver forskudt tydeligt op og ned i lodret retning (bilag 14) grundet bøjning (fleksion) af knæet i første halvdel af standfasen (bilag 14 og 15)
- Relativ lille udadrotation af foden i standfasen og svingfasen (bilag 14)
- relativt små sidebøjninger under gang (bilag 14)

Der fandtes ingen træk ved gangen, der talte imod sammenfald af identitet.

Konklusion

Der fandtes enkelte træk ved gangen, der helt generelt talte for sammenfald af identitet.

Der tages forbehold ved analysen, da gerningsmanden går hurtigere end mistænkte.

Fotogrammetrisk opmåling

Gerningsmandens hætte- og skulderhøjde blev opmålt i tre situationer (opmåling 10-12, Bilag 16-17) og sammenlignet med 5 opmålinger af mistænkte (opmåling 5-9, (Bilag 10-12).

De fundne mål er sammenlignet i Bilag 18. Forskning ved Retsantropologisk Enhed har vist, at målene for klart definerede punkter som legemshøjde ved optimale forhold typisk er behæftet med en usikkerhed på +/- 1 cm mens skulderhøjden er behæftet med en usikkerhed på +/- 2 cm. Disse sikkerheder er angivet med stiplede linjer.

Det ses, at gerningsmandens og mistænkte skuldermål ligger inden for samme interval, mens gerningsmandens hættemål er målt i et lavere interval end mistænkte.

Det vurderes, at det kan skyldes, at gerningsmandens hoved er markant foroverbøjet som set i bilag 15.

Udover forskelle i positur bidrager forskelle i hovedbeklædning og sko samt ujævnheder ved underlagene generelt til usikkerhederne.

Konklusion

Gerningsmand og mistænkte kan have overensstemmende højdemål.

Gerningsmandens højde til isse ansås til at være ca. 170-184 cm i oprejst stilling uden sko målt med højdemåler (stadiometer). Dette højdeinterval vil stemme overens med omkring 73 % af den danske mandlige arbejdsstyrke. 2)

(2) Beregnet på baggrund af en undersøgelse fra Arbejds miljøinstituttet udgivet i 1999 med forfatter K. Hansen: Kropsmål for danske arbejdstagere; Antropometriske mål på 467 danske arbejdstagere (AMI-rapport nr. 48). I denne rapport indgik 236 danske mænd.)

Samlet konklusion:

FORHOLD A

Vedrørende sammenfald af identitet mellem mistænkte T1 og gerningsmand til dankorttyveri iført mørk jakke med hætte med pelskant den 25-02-2015, fandtes følgende:

Træk, der talte for sammenfald af identitet

Enkelte ansigtstræk og enkelte træk ved gangen fandtes helt generelt at tale for sammenfald af identitet.

Træk, der talte imod sammenfald af identitet

Ingen

Vedrørende fotogrammetri

Mulig overensstemmelse mellem fotogrammetriske højdemål

Samlet set kan sammenfaldende identitet således ikke udelukkes (Trin D - taler hverken for eller imod)

Den anvendte konklusionsskala er vedlagt som Bilag 19

FORHOLD B

Vedrørende sammenfald identitet mellem mistænkte T1 og gerningsmand til hjemmerøveri iført sort hættetrøje den 13-11-2015, fandtes følgende:

Træk, der talte for sammenfald af identitet

Enkelte træk ved gangen fandtes helt generelt at tale for sammenfald af identitet.

Træk, der talte imod sammenfald af identitet

Ingen

Vedrørende fotogrammetri

Mulig overensstemmelse mellem fotogrammetriske højdemål

Samlet set kan sammenfaldende identiteter således **ikke udelukkes** (Trin D - Taler hverken for eller imod)."

T1 er tidligere straffet, senest

- ved Retten på Bornholms betingede dom af 13. august 2007 efter straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, og § 172, jf. § 171, med fængsel i 40 dage. 2 års prøvetid.
- ved Retten på Bornholms betingede dom af 22. januar 2008 efter straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, jf. til dels § 21 med fængsel i 3 måneder. 2 års prøvetid.
- ved overfor Bornholms Politi den 21. januar 2014 efter straffelovens § 287, stk. 1, jf. § 276, at have vedtaget en bøde på 500 kr.
- ved Retten på Bornholms dom af 19. december 2014 efter straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, med fængsel i 60 dage, betinget med en prøvetid på 2 år og samfundstjeneste i 50 timer inden for en længstetid på 6 måneder med tilsyn af Kriminalforsorgen i 1 år.

T1 har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han bor sammen med sin ægtefælle og deres tre mindreårige børn. Han har periodevis ansættelse i murerfaget. Han har ingen spillegæld og har ikke noget misbrug af alkohol eller euforiserende stoffer. Han har igen et spillemisbrug, men ikke i et omfang, som inden han for år tilbage gennemgik en behandling mod ludomani. Han vil gerne igen deltage i en behandling mod ludomani.

Rettens begrundelse og afgørelse

Skyldspørgsmålet

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldspørgsmålet, jf. retsplejelovens § 891:

"Kendelse:Ad forhold 1, 2, 3, 6 og 9

Samtlige nævninger og dommere stemmer for at frifinde tiltalte i disse forhold, idet der i disse forhold ikke er ført det til domfældelse fornødne bevis til at anse tiltalte for gerningsmand vedrørende de i forhold 1, 2, 3, 6 og 9 beskrevne tyverier. Tiltalte frifindes derfor i disse forhold, jf. retsplejelovens § 883, stk. 2, nr. 4.

Ad forhold 4

Samtlige nævninger og dommere stemmer for at anse tiltalte for skyldig i forhold 4 og lægger herved vægt på, at tiltalte, der selv havde kontaktet forurettede med henblik på at opnå en arbejdsopgave i hendes hus, fra forurettede havde kendskab til placeringen af nøglen til huset, ligesom han havde uhindret adgang til huset i dagene omkring hævningerne. Endvidere lægges vægt på det nære sammenfald mellem tiltaltes kropsholdning, tiltaltes ansigtstræk og tiltaltes jakke og billeder fra hæveautomaten af gerningsmandens ganske tilsvarende kropsholdning, ansigtstræk og karakteristiske jakke.

Ad forhold 5

1 nævning stemmer for at anse tiltalte for skyldig i dette forhold. Denne nævning finder det ved forurettedes vidneforklaring sammenholdt med fremgangsmåden ved tyveriet bevist, at tiltalte er skyldig i det beskrevne indbrudstyveri.

5 nævninger og samtlige dommere stemmer for at frifinde tiltalte i dette forhold. Disse nævninger og dommerne finder, uanset flere omstændigheder ved forurettedes vidneforklaring og fremgangsmåden ved tyveriet kan rette en mistanke mod tiltalte som gerningsmand, det ikke med den til domfældelse fornødne sikkerhed bevist, at tiltalte er gerningsmanden til indbrudstyveriet i forhold 5.

Tiltalte frifindes derfor i dette forhold, jf. retsplejelovens § 883, stk. 2, nr. 4.

Ad forhold 7, 8 og 10

Samtlige nævninger og dommere stemmer for at anse tiltalte for skyldig i overtrædelse af straffelovens § 276, § 279 a, og § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, som beskrevet i forhold 7, 8 og 10.

Samtlige nævninger og dommere lægger herved vægt på forurettedes nøje, loyale og troværdige vidneforklaring, hvorefter hun genkendte gerningsmandens stemme, der var dansk og uden bornholmsk dialekt, om end hun ikke kunne komme i tanke om, hvorfra hun genkendte stemmen, ligesom hun bemærkede, at gerningsmanden kendte til hu-

sets, herunder 1. salens, indretning, og til hendes gangbesvær. Endvidere lægges vægt på de objektive fund i overvågningsvideoerne fra bankernes hæveautomater, hvor gerningsmanden fremtræder med samme karakteristiske kropsholdning som tiltalte, og er iklædt bukser og sko identiske med de bukser og sko, som tiltalte samme morgen og formiddag var iklædt i spillehallen . Endelig lægges vægt på, at tiltalte har afgivet skiftende forklaringer under efterforskningen og i retten om hans færden før han på gerningsmorgen indfandt sig i spillehallen , hvilke forklaringer ikke sandsynliggøres af hverken vidner, teleoplysninger eller oplysningerne om tiltaltes pengeforbrug i spillehallen. Samtlige nævninger og dommere finder derfor, at der foreligger et overbevisende omfang af omstændigheder, hvorefter det uden for enhver rimelig tvivl er bevist, at tiltalte er gerningsmanden og derfor skyldig i røveriet og det efterfølgende databedrageri i forhold 10.

Samtlige nævninger og dommere finder, at røveriet efter sin karakter og henset til de manglende personlige relationer mellem tiltalte og forurettede må henføres under straffelovens § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, som et hjemmerøveri.

Vedrørende forhold 7 og 8 lægger samtlige nævninger og dommere vægt på det ovenfor vedrørende forhold 10 anførte, samt at tiltalte på gerningstidspunkterne i kraft af sit arbejde som håndværker på ejendommen havde uhindret adgang til forurettedes bopæl.

Tiltalte er herefter skyldig i overtrædelse af straffelovens § 276, § 279 a og § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, jf. retsplejelovens § 891, stk. 4.

Thi bestemmes:

Tiltalte T1 er skyldig i forhold 4, 7, 8 og 10.

Tiltalte T1 er ikke skyldig i forhold 1, 2, 3, 5, 6 og 9."

Sanktionsspørgsmålet

Der har ved afgørelsen af sanktionsspørgsmålet deltaget 5 nævninger og 3 dommere, jf. retsplejelovens § 894, stk. 2, 2. og 3. pkt., jf. § 214, stk. 4.

Straffen fastsættes efter straffelovens § 285, jf. § 276 og § 279 a samt § 288, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, jf. § 67, stk. 1 og 3, jf. § 61, stk. 2, jf. § 66, stk. 3.

Der er afgivet 7 stemmer for at fastsætte straffen til en fællesstraf af fængsel i 5 år og 3 stemmer for en fællesstraf af fængsel i 5 år og 6 måneder.

Samtlige nævninger og dommere har ved straffastsættelsen lagt vægt på karakteren af det i forhold 10 beskrevne hjemmerøveri, hvorved særligt bemærkes, at forurettede ved røveriet blev påført et brækket håndled og umiddelbart måtte indlægges på psykiatrisk afdeling på grund af utryghed og angst for ophold i eget hjem. Samtlige nævninger og dommere har endvidere lagt vægt på, at tiltalte tidligere er dømt flere gange for berigelseskriminalitet, og at den nu pådømte kriminalitet har fundet sted i prøvetiden for en betinget dom.

Flertallet finder, at omstændighederne ved hjemmerøveriet ikke kan begrunde en fravigelse af udgangspunktet for udmålingen af straf for hjemmerøveri.

Mindretallet har lagt særlig vægt på, at tiltalte nøje planlagde røveriet overfor forurettede, i hvis hjem han gennem sin arbejdsgiver tidligere var betroet at udføre håndværksopgaver, samt at tiltalte efterlod forurettede i hjælpeløs tilstand med tape for munden og om hænderne.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Straffen fastsættes derfor til en fællesstraf af fængsel i 5 år.

Retten følger påstanden om konfiskation, jf. straffelovens § 75, stk. 1.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 16. november 2015 til den 26. maj 2016. Ingen isolation.

Erstatning og godtgørelse

Dommerne tager påstanden om erstatning i forhold 7, 8 og 10 til følge som nedenfor bestemt. Erstatningskravet forrentes med procesrente fra denne dom.

Øvrige erstatningspåstande er ikke taget under påkendelse.

Der findes efter hjemmerøveriets karakter ikke grundlag for at tilkende godtgørelse for tort eller godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3.

Thi kendes for ret:

T1 straffes med en fællesstraf af fængsel i 5 år.

Hos tiltalte konfiskeres 1.000 kr.

T1 skal betale sagens omkostninger.

T1 skal inden 14 dage betale 27.416,50 kr. til F3 v/
advokat Peter Paldan Sørensen. Beløbet forrentes med procesrente fra denne
dom.

Marie Sølve Gravsén Andreas Bøgsted-Møller Henrik Engell Rhod

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEN PÅ BORNHOLM, den 30. maj 2016

Anne-Marie Nielsen
kontorfuldmægtig